

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Magnvm Episcoporum, Canonicorum, Sacerdotvm Et aliorum Clericorum omnium tam Secularium quam Religiosorum

Tympe, Matthäus

[Köln], 1614

142. Mores solutos vitare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51447)

Clementi: Saluatoris! Quod datum non est
 Angelis concessum est homini. Sacerdos hoc Sa-
 cramentum ineffabile conficit: Angelus confi-
 denti sibi quasi famulus assistit. O quam venera-
 ram, quam gloriosum, quam insigne fuit apud
 quos nomen Sacerdotij? Sed hodie quid ab-
 utus eo? quid vilius? O Sacerdotes, si anima
 vobis liber iusti sedes Dei est, multo vos magis se-
 & templum Dei esse debetis mundum & im-
 maculatum. Si sepulchrum eius gloriosum est, in
 quo corpus iacuit exanime gloriosiora & dignio-
 ra esse debent corpora vestra, quæ à morte susci-
 piuntur quotidie dignatur inhabitare. Si Beatus est
 pater, qui nouem mensibus Christum portauit:
 mater eius non tantum, tamen beata esse debent cor-
 pora vestra, in quibus quotidie elegit sibi hospi-
 tium filius Dei. Si beata sunt vbera quæ paruulus
 suxit, ita debet esse os beatum, quod carnem eius
 committit, & sanguinem fugit. Carnes ergo vestras
 cum timore eius confugite, & vobis diligenter
 providete, ne lingua, quæ loquendo vocat de coe-
 lum filium Dei, contra Dominum loquatur; & ne
 manus quæ intinguntur sanguine Christi, pol-
 luantur sanguine peccati. Præmia offerentium
 hoc sacrificium V. in Triumpho.

SIGNVM CXLII.

Mores solutos vitare.

Clerici boni cauent ne de se dicatur, quod
 Capud Baronium Anno Christi 286. de Tor-
 quato

Hic Tor- quatus ut
Antonia- nus quon- dam ille
conuinator
debat, po-
rabat vo-
mebat.
Orat. 2. in
lab.

Motus cor-
poris vox
quadam
est animi.

V. locum de
disciplina
Eccles. li. i.
de off. c. 18.

V. P. Fatini
de morti-
ficat. c. 20.

quato Apostata dicitur: In sui lenocinio mulierum
pilis simbras admittit. tonsorem diligit, scopolam
ter gestit, fluxum gressum improbo mixta descendit
Etis viris feminas curiosius intuetur. Namquam
stes Christus dignatus est habere seruos suos.
Gregorius Nazianz. de apostata Iuliano dicit: Iste
Christianum falsè profiteretur & sub pallio Pharisæorum
se occultare cuperet, ait: Neque enim mihi bonum
quam significare atque ominari videbantur, ceruicibus
si ita, humeri subsultantes, & ad equilibrium
agitati, oculus insolens, & vagus furiosaque
pedes instabiles & titubantes, nasus contumaciter
contemptum spirans, vultus lineamenta ridicula
significancia, risus petulantes & effrenati, non
renutus temerarij sermoque hærens spiritusque
interrogationes stulta & præcipites, responsiones
hilo his meliores, alie in alias insultantes, neque
constantes, nec eruditionis ordine progredientes.
etiam hisce exterioris corporis cultus signis
ctus Ambrosius de duobus Clericis, æque
vaticinatus est. Et S. Hieronymus ad Eulogium
Pseudoclericos prænotans dicit: Omnes
de vestibus, si bene oleant, si pes laxa pelle non
crines calamistri vestigio rotantur, digiti de arboribus
dient, & ne plantas humidior via spargat, videntur
munt summa vestigia, tales cum videris spoliatus
existimato quam Clericos.

Quemadmodum vel minima quæque
cula in facie, maiorem adfert deformitatem
quam magnæ cicatrices in alijs corporis
bus: ita quoque in Ecclesiasticis qui summi

facies Ecclesie Dei, vel minima exterioris compositionis labecula & defectu plus offensionis damniq[ue] adfert proximis, quam excessus horum membrorum inferiorum Ecclesie quantumuis enormes.

SIGNVM CXLIIII.

Feliciter mori.

VRsimus Nursie Presbyter castus & sanctus, dum animam ageret, lætus exornauit, gratias agens ijs quos ad se uenisse cernebat. Et quærentibus qui ei assidebant, qui essent illi quorum aduentu tantope gauderet? Nunquid non uidetis, inquit, Petrum & Paulum Apostolos hic adesse & euocare me? Mox ad eos quos tantum ipse uidebat conuertens, dum repeteret, venio, venio, ecce venio, cum iisdem abiens corpus exanime reliquit.

Greg. 4. Dial. c. 11. V. Triumphu ad quæ hac referenda sunt, & ex quo huc multa referri possunt.

Ib. c. 47.

2. Merolo monasterij Gregoriani Romæ Monacho, egregia morum sanctitate prædite, in quiete visum est coronam candidissimis floribus contextam è cælo labi ac super caput suum sisti. Posthæc aduersa valetudine agitata, cum magna animi alacritate diem obiit extremum.

Anno deinde decimoquarto Petri Abbatis illa aperto eius sepulchro incredibilis odoris inde suauius exhalauit.

3. Pauli